

Kate Millett: «L'amor és l'opi de les dones»

14 reflexions de l'activista, que deia que «la desigualtat humana brota de la supremacia masculina»

Kate Millett va néixer el 14 de setembre del 1934 a Saint Paul (Minnesota) i va morir el 6 de setembre del 2017. El 1970 va publicar *Política sexual*, una de les obres més importants del feminisme radical, en què explicava que l'origen del patriarcat és cultural i històric, i no existeix realment una diferència emocional i mental entre sexes. Recordem la filòsofa, artista i activista de la segona onada del feminisme amb catorze reflexions seves.

Foto: Pinterest

1. La revolució sexual comença amb l'emancipació de les dones, que són les principals víctimes del patriarcat, i també amb el final de l'opressió homosexual.
2. L'amor és l'opi de les dones, com la religió ho és de les masses. Mentre nosaltres estimàvem, els homes governaven.

- 3.** Siguin les que siguin les diferències sexuals "reals", no les coneixerem fins que ambdós sexes siguin tractats amb paritat.
- 4.** Un dels mites preferits de la mentalitat conservadora és que tota dona és una mare en potència.
- 5.** El concepte d'amor romàntic és un instrument de manipulació emocional que el mascle pot explorar lliurement, ja que l'amor és l'única condició sota la qual s'autoritza (ideològicament) l'activitat sexual de la femella.
- 6.** Perquè el sexe pugui retirar-se de l'aspre terreny de la política és imprescindible que creem un món una mica més suportable que el desert que habitem avui.
- 7.** El patriarcat gravita sobre la institució de la família. Aquesta és, alhora, un mirall de la societat i un llaç d'unió amb ella. En altres paraules constitueix una unitat patriarcal dins el conjunt del patriarcat.
- 8.** La divisió establerta entre les ciències i les lletres reflecteix la desigualtat de temperament que el patriarcat fomenta entre ambdós sexes. Les lletres veuen menyspreades el seu prestigi per no ser privatives de l'home, mentre que les ciències, la tecnologia i els negocis fan ressò de la deformació que pateix la personalitat "masculina", adquirint un caràcter ambiciós o agressiu.
- 9.** Totes les formes de desigualtat humana broten de la supremacia masculina i de la subordinació de la dona, és a dir, de la política sexual, que cal considerar com la base històrica de totes les estructures socials, polítiques i econòmiques.
- 10.** En el matrimoni per parelles es va instituir el primer intercanvi humà, és a dir, la compra i venda de les dones, prototip de l'esclavitud humana sense distinció de sexes que es va establir en un moment posterior. Sota el patriarcat, el concepte de propietat no es va aplicar només a les dones, sinó també a altres béns personals, a la terra i al capital.
- 11.** *Lolita* (l'obra de Nabokov) constitueix el cant al rapte, a la violació a la coacció física, a més d'una anàlisi de terrible passió d'una ànima perdudament enamorada que ha seguit al peu de la lletra el mite patriarcal de l'esposa-nena.
- 12.** Henry Miller ha donat expressió a certs sentiments profundament arrelats a la cultura masculina, que aquesta s'entestava a fer callar amb molt de compte: la despersonalització absoluta de la dona, la reducció de la sexualitat a un joc basat en l'explotació, la fantasia infantil de poder, impermeable a la realitat i a la complexitat de les persones i, per últim, l'equiparació del coit amb un cru procés d'evacuació tan repugnant com la defecació.
- 13.** Potser no es tracta que l'amor en si sigui dolent, sinó la manera en què es va emprar per entabanar a la dona i fer-la dependent, en tots els sentits. L'amor entre éssers lliures és una altra cosa.
- 14.** La política és repetició. No és un canvi. El canvi va més enllà del que anomenem política. La política és el mitjà per fer realitat el canvi, que és l'essència.